

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.daļa: Garīgā izsmalcinātība.

5.nodaļa: N.K. – 20.gs. Leonardo.

279.

Pārlasiet biežāk manu 29.jūlija vēstuli, tajā ietverts steidzīgs un neatliekams Skolotāja norādījums. Uzņemiet to ar visu sirdi un sekojiet tam kā lielajos, tā mazajos darbos! Kas to lai zina, kur tas ir mazs un kur liels? Kas lai zina, kur ir tā zālīte vai pamestais smilšu grauds, kas var iegāzt bezdibenī pat milzi. Tādēļ būsim modri un nepieļausim pazemināšanu. Pilnībā apzināsimies laikmeta bīstamību un tā nozīmi, uz kā viss balstās. Cieši iegaumēsim, ka katra pazemināšana un noklusēšana atnesīs pazeminājumu un sabrukumu visiem darbiem un līdzstrādniekiem, pie tam vēl desmitkārtīgi, jo tā iet pret apstiprināto augstāko Hierarhiju. Jau sen bija teikts, ka “visas lādes kļūst par papīrlādēm un spalvas par vara spalvām, ja nesapratīsim pamata nolikumus. Ja laiks, kad tika dibināta skola, bija grūts, tad pašreiz tas ir tūkstoškārt grūtāks. Ja laiks, kad jūs bijāt ceļā, bija nopietns, tad pašreiz tas ir tūkstoškārt nopietnāks. Ja toreiz laiks bija liels, tad pašreiz tas ir tūkstoškārt lielāks” – tā ir teikts.

To iegaumēsim un neļausim sevi iemidzināt – nomierināt un neaizraksimies ar daudzo un dažādo dugpu slavinājumiem un laipnajiem padomiem. Apstākļi arvien vairāk sarežģīsies, tādēļ sekojiet Skolotājam. Ja netiks mesti pazemināšanas akmentiņi uz bīstamā bezdibeņa pārejas, tad guru to pāries un pārvedīs jūs visus uz apstiprināto krastu.

Atsūtīta grāmata, mīļa grāmata, bet lēta un nevīžīga izdevuma necienīgā veidā. N.K. bija tā sarūgtināts, ka tūlīt uzrakstīja apcerējumu par mīlestību uz grāmatu.

Iekams mēs nesapratīsim, ka pastāv darba kvalitātes izsmalcinājums, mēs kulturāli neaugsim. Un kā gan mēs runāsim par apziņas izsmalcināšanu un par kultūru, ja paši nezināsim, iekš kā tie pastāv? Protams, pilnība neatnāk pēkšņi, bet kvalitātes pasliktināšanās nav mācekļu cienīga. Tāpat ļoti sarūgtina dažu atklātņu reprodukcijas. Tādas nožēlojamas kvalitātes pieļaušana ir mākslinieka nogalināšana. Un vai tad mēs neesam apguvuši vecu patiesību, ka lētais vienmēr izmaksā dārgi [Tautā: “Ko lēti pirksi, tas dārgi maksā.”]

Vai nav mums gadījies pārdrūkat un, iztērējušies vienā vietā, vai nebijām spiesti galu galā drukāt citur. Visiem pamatiem jābūt pasniegtiem cienīgā veidā. Mums jāmeklē un jāprasa augstākā kvalitāte, tikai tā mēs varēsim kalpot kultūrai.

Vecās formulas savu laiku pārdzīvojušas, bet jaunās konstruktīvās, - daudzas apziņas vēl nespēj uztvert. Masu apziņa ir pāraugusi savus līderus. Apziņas aizsprosti vienmēr ir bijuši briesmīgi, jo tie neizbēgami ir sabrukuši, radot šausmīgus postījumus. Un tā kā atbilstības likums ir nepārkāpjams, tad, jo stiprāka pretošanās, jo lielāki arī postījumi. Īsts vadonis vienmēr atradīsies notikuma degpunktā, bet tieši Vadonim ir jāpiestiprinās Gaismas Hierarhijai. Pasaules glābšana atrodas jaunās formulās, jaunā garīgā un kulturālā pieejā visiem dzīves jautājumiem kā valstī, tā arī personiskajā dzīvē. Miera un Kultūras Karogi, apzinoties to nozīmi, būs jaunās celtniecības pamats. Ja no skolas sola tautas zinās par visu veidu celtniecības un radišanas dzīvinošo nozīmi. Jaunajā Pasaulē postīšana kā nevajadzīga greznība, tiks atmesta.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

14.daļa: Garīgā izsmalcinātība.

5.nodaļa: N.K. – 20.gs. Leonardo.

Jaunajā Pasaulē nebūs vietas tumšajai un mežonīgajai postīšanai. Protams, tas viss neatnāks vienā stundā un visur, bet var jau redzēt, kur iedegsies jaunā ausma.

Bet cik dažādi pat tagad ļaudis izprot mieru un kultūru. Vairumam kultūras izpratne saistīta tikai ar civilizāciju, ar visu no tās nešķiramo netīro greznību. Bet zem miera vārda saprot tirgu “mierīgu iekarošanu” un spriedelēšanu par atbrūošanu, saprotot zem tā veco, nederīgo celtnu un līdzekļu iznīcināšanu, lai tos apmainītu ar jauniem, daudz iedarbīgākiem. Kļūst smagi, domājot par pasaules stāvokli! Tas ir šausmīgs un, protams, pasliktināsies, jo nav iespējams apturēt savā aklumā labprātīgi krītošos bezdibenī. Uz pievilkšanas likuma pamata viņi rīpās jo ātrāk un neatvairāmāk, jo tuvāk būs galam. Bet mēs zinām, ka eksistē Zināšanu un Gara Patvērums, kas neļaus iet bojā tiem, kas meklē Gaismu; tāpēc ar visu tiekšanos aicināsim mums vēl nepazīstamos garā tuvos zem Kultūras Karoga. Gara uguns un apgaismota apziņa apturēs visas postījuma šausmas. Sēsim labus graudus un noteiktā laikā tie dos ražu.

Ļoti raksturīga ir atbilde uz uzaicinājumu par Miera un Kultūras Karogu. Šajā atbildē izpaužas visa impotence, visu ieteikto iespēju neizprašana un pilnīga bezatbildība. Kādu skaistu žestu varētu parādīt un ierakstīt vēsturē, ņemot dalību Konferencē par Miera Paktu un Karogu! Bet sīkās viduvējās apziņas mīl braukt uz kāpšļiem. Kāda viņiem daļa gar vēsturi, ja viņu apziņa neietver atbildības jēdzienu, vēl jo vairāk atbildību pasaules mērogā. Visa viņu atbildības izpratne pastāv tieksmē pēc iespējas ilgāku laiku saglabāt savu silto vietni. Un, protams, šim mērķim parastība un tumsonības nedzīvums ir vispiemērotākais līdzeklis. Bet viņi aizmirst vienu, ka apstākļi mainās un gadās laika posmi, kad tieši neparastība un vadošā uguns attapība var tos pārnest pāri viņu priekšā atvērtam bezdibenim un saglabāt tiem tik ļoti augsti vērtējamos – labklājību un dzīvību. Jā, pasaule automātu, ēnu un aktīvu ļaunuma atbalstītāju un viltnieku pilna. Vai automāti, kas nedomādami atkārtoti savu laiku nodzīvojušas formulas un ēnas, kas nepretojas ļaunumam, nebūtu liekami vienā maisā ar ļaunuma atbalstītājiem?

Cīnīsimies pret visa nedzīvā un tumsonīgā iedīgļiem mūsos pašos un tuvākajos līdzstrādniekos, bet pārmērīgi nesarūgtināsimies par gadījuma pretimnācējiem un ar smaidu ierakstīsim mūsu sasniegumos vēl vienu lapas pusi par tumsonību un stagnāciju, kas rada attiecīgu zemes karmu.